REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Posl. br. P- 68/2025.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Nadi Nekić Plevko j, u pravnoj stvari tužitelja Druga fundacija SPV d.o.o., Zagreb, Lonjička cesta 2A, OIB 25132169807, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Tomić, odvjetnik iz Zagreba, Ul. Franje Župana 18, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB 02535697732, kojeg zastupa punomoćnik Andrej Šooš Maceljski, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Šooš Maceljski, Mandić, Stanić & Partneri d.o.o., iz Zagreba, Trg žrtava fašizma 6/III u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene 16. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 21. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I.) Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" 1. Utvrđuje se da je ništetna ugovorna odredba sadržana u čl. 12.3. Ugovora o kreditu broj: 9010728074 sklopljenog dana 16.09.2005. godine između Sanja Halilović, Zagreb, Arnoldova 1, OIB: 92727012352 kao korisnika kredita s jedne strane i Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 kao kreditora s druge strane, i to u dijelu koji glasi: „Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,50% (slovima:jedan cijelih pedeset posto) od iznosa kredita...“

2. Nalaže se tuženiku, Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, da tužitelju Druga fundacija SPV d.o.o., Zagreb, Lonjička ulica 2A, OIB: 25132169807 plati iznos od 251,42 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom, tekućom na taj iznos od dana 21.09.2005. godine do isplate po stopi koja je:

- do 31.12.2007. godine, određena Uredbom o visini stope zatezne kamate;

-od 01.01.2008. do 31.07.2015. godine, određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

-od 01.08.2015. godine do 31.12.2022. godine, određena za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena,

- od 01.01.2023. godine do 29.12.2023. godine, određena za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

- od 30.12.2023. godine do isplate, određena uvećanjem referentne stope (kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine u roku od 15 dana."

II.) Nalaže se tuženiku, Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, da tužitelju Druga fundacija SPV d.o.o., Zagreb, Lonjička ulica 2A, OIB: 25132169807 naknadi parnični trošak u iznosu od 508,18 eur sa zakonskom zateznom kamatom, tekućom od donošenja prvostupanjske presude do isplate, određenom uvećanjem referentne stope (kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 9. siječnja 2026. navodi u bitnome kako njegova aktivna legitimacija proizlazi iz Ugovora o ustupu/prijenosu tražbine (cesija) koji su sklopili Sanja Halilović, iz Zagreba, kao ustupitelj s jedne strane i tužitelj kao primatelj s druge strane, kojim je Ugovorom tražbina koja je predmet ovog parničnog postupka u cijelosti prenesena na ovdje tužitelja kao novog vjerovnika, a o tom je prijenosu tražbine uredno obaviješten tuženik. Pasivna legitimacija proizlazi iz toga što su 16. rujna 2005. Sanja Halilović i Privredna banka Zagreb d.d. sklopili Ugovor o kreditu, broj: 92727012352 i to tuženik kao kreditor, a Sanja Halilović kao korisnik kredita. Odredbom čl. 12.3. predmetnog Ugovora ugovoreno je naplaćivanje administrativne naknade za obradu kreditnog zahtjeva, i to kako slijedi: „Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,50% (slovima:jedan cijelih pedeset posto) od iznosa kredita...“ Predmetna naknada je od korisnika kredita naplaćena u iznosu od 1.894,35 / 251,42 eur ,10 eur i to zaključno s danom 21. rujna 2005. , a koji podatak tuženik često, ali ne i uvijek, vodi u knjigovodstvenoj kartici u rubrici Konto: 1240072400.

2. Tužitelj nadalje navodi kako je korisnik kredita potrošač, a podredno, i da nije potrošač, ugovorna odredba koja je predmet ovog postupka bila bi ništetna. Naime, ovdje se radi o tipskom i adhezijskom Ugovoru o kreditu tuženika, a na koji sadržaj korisnik kredita nije imao, a niti je mogao imati bilo kakvog utjecaja, pa tako niti na sadržaj predmetne ugovorne odredbe. Tužitelj ukazuje kako je ugovorna odredba kojom je ugovorena obveza korisnika kredita da plati naknadu za obradu zahtjeva i odobravanje kredita, a visinu koje naknade bi tuženik određivao jednostrano netransparentna, nepoštena, nezakonita i ništetna, a to iz razloga što se među strankama o tim ugovornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo, niti je korisnik kredita imao bilo kakvog utjecaja na sadržaj istih, pa se iste smatraju nepoštenima.

3. Nadalje, tužitelj ističe da tuženik prije i u vrijeme sklapanja ugovora nije informirao korisnika kredita koji bi eventualni stvarni troškovi bili obuhvaćeni predmetnom naknadom, razlozima koji bi eventualno opravdavali naplaćivanje takve naknade, eventualnoj svrsi naknade te relaciji odnosa između iznosa naknade te zauzvrat pruženih usluga, pa korisnik kredita nije mogao na temelju točnih i razumljivih kriterija procijeniti koje ekonomske posljedice za njega temeljem takve odredbe uopće proizlaze. Tužitelj posebno napominje kako je predmetna naknada ustegnuta od samog iznosa kredita, pa proizlazi da je korisnik kredita na kraju tuženiku morao plaćati i kamate na naknadu koja mu je naplaćena, a čime je svime i dodatno narušena već postojeća znatna neravnoteža u pravima i obvezama između ugovornih stranaka, na štetu korisnika kredita. Navedeno postupanje omogućilo je tuženiku proizvoljno određivanje naknade za obradu kredita, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, a tuženik je tako i postupio. Samim time, po stavu tužitelja ista je odredba nepoštena i ništetna sukladno relevantnim odredbama Zakona o zaštiti potrošača, dok su sama obveza korisnika kredita i eventualni stvarni troškovi na koje bi se ista imala odnositi, neodređeni i neodredivi sukladno čl. 272. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO).

4. Kako je tuženik predmetnu naknadu naplatio temeljem ništetne ugovorne odredbe, istu je dužan vratiti korisniku kredita, odnosno platiti njegovom pravnom sljedniku, ovdje tužitelju, sve sukladno odredbi čl. 1115 ZOO-a. Slijedom navedenog, tužitelj u ovom postupku potražuje naplaćeni iznos naknade od 251,42 eur zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana plaćanja pa do isplate od strane tuženika te potražuje i trošak postupka s kamatom .

5. Tuženik u odgovoru na tužbu od 13. veljače 2025. ističe prigovor pogrešno naznačene vrijednosti predmeta spora te prigovor promašene aktivne legitimacije budući da tužitelj nije bio korisnik kredita odnosno nije stranka ugovornog odnosa na koji se odnosi tužba i tužbeni zahtjev, a iz kojeg proizlazi navodno tužiteljevo potraživanje. Nadalje, tuženik ističe da je tužba u cijelosti neosnovana. Osporava osnovanost deklaratornog i kondemnatornog tužbenog zahtjeva ističući u bitnome kako je ugovaranje naknade za obradu kreditnog zahtjeva izrijekom je dopušteno pozitivnim propisima, kako ugovorna odredba o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva nije nepoštena, a posljedično niti ništetna, kako ugovorna odredba o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva ne uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača te kako je ista transparentna. Naglašava kako je tužitelju iznos ulazne naknade prije samog sklapanja ugovora bio dobro poznat s obzirom je isti određen u fiksnom iznosu i nije vezan nekim vanjskim kriterijima koji bi mogli

utjecati na njegovu visinu, a da je odredba o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva naplaćena u skladu s Općim uvjetima poslovanja tuženika i sukladno objavljenoj Tarifi, odnosnom Općim uvjetima poslovanja PBZ d.d. s građanima, a s kojim Općim uvjetima je tužitelj prilikom potpisa predmetnog Ugovora o kreditu upoznat te je pristao na njihovu primjenu.

6. Tuženik ujedno ističe prigovor zastare u odnosu na potraživanje iznosa od 251,42 eur jer je naknada za obradu kreditnog zahtjeva na temelju čl. 12.3. predmetnog Ugovora o kreditu plaćena 21. rujna 2005. dok je predmetna tužba podnesena 9. siječnja 2025. pa je kondemnatorni tužbeni zahtjev kojim se potražuje iznos plaćene naknade za obradu kreditnog zahtjeva nesporno u zastari temeljem čl. 215. st. 1. i čl. 225. ZOO-a budući je istekao petogodišnji zastarni rok. Osim navedenog, tuženik navodi kako je i sukladno rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Rev 1705/1992 od 20. srpnja 1993. nastupila zastara za predmetno tužiteljevog potraživanja. Ujedno tuženik je istaknuo i prigovor visine vrijednosti spora a sud je raspravnim rješenjem od 26. ožujka 2025. utvrdio vrijednost predmeta spora u iznosu od 251,42 eur.

7. U nastavku postupka stranke su dopunjavale početne tvrdnje iznesene u tužbi odnosno odgovoru na tužbu na način da su na teorijskoj razini izložile svoja pravna shvaćanja te otvorile pravna pitanja koja su se pokazala kao sporna u ovoj pravnoj stvari, posebno tužitelj u svom podnesku od 5. ožujka 2026. Nastavno, sud je rješenjem P-68/2025. od 25. lipnja 2025. odredio prekid postupka (prethodno pitanje) koje je rješenje povodom žalbe tužitelja ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-4054/2025. od 25. ožujka 2026.

8. Tijekom postupka sud je pročitao sadržaj isprava koje prileže spisu i to: Pregled uplata po kreditu na dan 20.11.2024. (list 1-14); Obavijest tuženiku o preuzimanju tražbine – cesiji od 3.6.2023. (list 15-16); Ugovor o kreditu broj 9010728074 s knjigovodstvenom karticom od 20.11.2024. (list 17-33); Ugovor o ustupu prijenosu tražbine (cesija) od 3.6.2023. (list 34-39); Izvadak po transakcijskom računu (list 40-53); te je proveo i dokaz saslušanjem svjedoka Sanje Halilović, korisnika kredita dok druge predložene dokaze sud nije provodio smatrajući činjenično stanje dostatno utvrđenim te smatrajući da bi njihovo provođenje npr. financijsko vještačenje samo doprinijelo dugotrajnosti postupka i nastavnim troškovima.

9. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 – ispr., 57/11, 148/11 – proč. tekst, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje u tekstu: ZPP) tužbeni zahtjev utvrđen je osnovanim u cijelosti.

10. Predmet spora je utvrđenje ništetnosti odredbe čl. 12. 3. Ugovora o kreditu broj 9010728074 od 16. rujna 2005. (dalje: Ugovor o kreditu) u dijelu kojim je ugovorena naknada za obradu kreditnog zahtjeva te zahtjev za isplatom iznosa od 251,42 eur s s pripadajućim zateznim kamatama, a za koji iznos tužitelj tvrdi da predstavlja korist

koju je tuženik ostvario na temelju ništetne ugovorne odredbe u vidu naplaćene naknade za obradu kreditnog zahtjeva.

11. Među strankama nije sporno da je tuženik s korisnikom kredita Sanjom Halilović sklopio predmetni Ugovor o kreditu dana 16. rujna 2026. , nije sporno da je korisnik kredita s ovdje tužiteljem 3. lipnja 2023. sklopio Ugovor o ustupu/prijenosu tražbine (cesija), nije sporno da je tuženik obaviješten o cesiji Obaviješću od 3. lipnja 2023. nije sporno da je korisniku kredita naplaćena naknada u iznosu od 251/42 EUR (1.894,35 KN) zaključno s danom 21. RUJNA 2005. te nije sporna visina t. II. tužbenog zahtjeva. Nije sporan ni status korisnika kredita kao potrošača Među strankama su sporne osnova tužbenog zahtjeva odnosno da li je dio predmetne odredbe čl. 12.3. Ugovora o kreditu ništetan te ima li tužitelj posljedično pravo na isplatu uplaćenog iznosa na ime ulazne naknade. Sporna je aktivna legitimacija imajući u vidu tuženikovu tvrdnju kako predmet tužbe nije mogao biti predmet cesije, sporno je da li je li nastupila zastara utuženog potraživanja te utuženi tijek zateznih kamata na utuženi iznos naknade.

12. Iz Ugovora o kreditu broj: 90100728074 od 16. rujna 2005. razvidno je da se radi o potrošačkom ugovoru jer korisnik kredita nije obrtnik ni trgovac pojedinac, već fizička osoba koja ne obavlja registriranu djelatnost pa se radi o potrošaču sukladno odredbi čl. čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj: 96/03, dalje: ZZP), a koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu. Namjena kredita bila je kupovina vozila (čl. 2.1. Ugovora o kreditu), dakle za osobne potrebe korisnika kredita.

13. U svom iskazu danom na ročištu 3. lipnja 2026. svjedok Sanja Halilović je navela da je Ugovor sklopila negdje u rujnu 2005.g. te zna da je isti ovjeren kod jednog javnog bilježnika na Trešnjevci , da je svrha kredita bila kupnje vozila, da je prema njenom sjećanju navedeni Ugovor već bio napisan i njoj ponuđen na potpis od strane banke (tuženika). Na upit suda da li je mogla utjecati na sadržaj odredbi Ugovora ili pregovarati vezano za sadržaj odredbi ugovora o kreditu svjedok je navela da je Ugovor pročitala no da je njoj Ugovor bio ponuđen sa svim odredbama o kojima ona s tuženikom nije pregovarala odnosno da se radilo o situaciji " nema biranja" odnosno " uzmi ili ostavi". U iskazu je svjedok nastavno navela da nije tražila nikakvo pojašnjenje vezano za neke odredbe Ugovora niti joj je tko od strane tuženika to ponudio, niti pojasnio. Na upit suda da li je bila upoznata s Općim uvjetima kreditora te da li su joj od strane službenika ili bilo koga od tuženika bili prezentirani, dostavljeni ili usmeno prezentirani svjedok je navela kako se ne sjeća no da zna da je dobila na uvid i potpis samo navedeni Ugovor. nastavno na upit suda da li joj je što od strane službenika banke ili bilo koga od strane banke bilo što posebno objašnjeno vezano uz troškove naknade obrade zahtjeva i obrade kredita svjedok je navela da joj u tom smislu od nikoga nije ništa rečeno niti se ona sjeća da bi zatražila pojašnjenje vezano za navedenu odredbu o naknadi. Na upit punomoćnika tužitelja da li zna na temelju čega je određena naknada u visini od 1,50% od iznosa kredita, svjedok je navela da o istome ništa ne zna i ostala je kao u ranijem iskazu da je potpisala Ugovor kakav joj je ponuđen od strane tuženika pa i u odnosu na navedenu odredbu o trošku naknade. Nastavno na upit punomoćnika tuženika da li je se po istom Ugovoru vodi još koji spor i to pred ovim sudom, svjedok je navela da o tome ima saznanja i da je tamo također bila svjedok u tom postupku, a na upit da li je koristila još kakve usluge tuženika navodi da je koristila Amerikan i da je u toj banci imala tekući račun, a da joj je od prodavatelja

vozila bilo rečeno da tuženik ima najbolje kreditne uvjete za tu vrstu kredita radi kupnje vozila te je navela da kredit otplatila u cijelosti, te da nije uočila odredbu Ugovora o naknadi za obradu kredita kao posebnu.

14. Prema tome, sud zaključuje da se radi o korištenju kreditnih sredstava za osobne potrebe, a ne za bilo kakve poslovne potrebe, što tuženik i nije osporio pri čemu je sud prihvatio iskaz svjedoka kao logičan i uvjerljiv te u skladu s predmetnim Ugovorom o kreditu. Valja naglasiti kako niti iz jednog dokaza dostavljenog u spis ne proizlazi da je Sanja Halilović kredit koristio u bilo kakve poslovne svrhe, a niti da bi isti kao korisnik kredita bio obrtnik ili trgovac, odnosno da bi kredit bio korišten u bilo kakve poslovne svrhe. Nadalje, odredbom čl. 1. Ugovora o kreditu ugovoreno je da se banka odnosno tuženik obvezuje korisniku kredita staviti na raspolaganje iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 26.427,25 CHF po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan korištenja kredita, dok je odredbom čl. 12.3. ugovoreno, između ostaloga, da se korisnik kredita obvezuje prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 1,50% od iznosa kredita.

15. Iz Ugovora o ustupu/prijenosu tražbine (cesiji) je utvrđeno da su Sanja Halilović i tužitelj sklopili taj Ugovor 3. lipnja 2023. Tim je Ugovorom ugovoreno da Sanja Halilović ustupa tužitelju novčanu tražbinu prema tuženiku nastalu po osnovi ništetnih odredbi Ugovora o kreditu, i to tražbina s osnove ništetnih odredbi Ugovora o kreditu na povrat preplaćenih iznosa s naslova valute, kamata i svih plaćenih naknada. Tražbina iz predmetnog Ugovora o ustupu potraživanja je odrediva, tj. činidba koja je predmet ustupa je odrediva, bez obzira na to što u Ugovoru o ustupu tražbine nije naveden konkretan novčani iznos. Ugovor o ustupu tražbine sadrži podatke o vjerovniku, dužniku i pravnom temelju tražbine koja se ustupa, te je vidljivo da se ustupa cjelokupna tražbina ustupitelja prema tuženiku po osnovi ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu. Takvim naznačivanjem predmeta cesije činidba je odrediva jer je ustupljena cjelokupna tražbina, vidljivo je koja tražbina je ustupljena, a visina te tražbine se može utvrditi s obzirom na to da se može utvrditi u kojem iznosu je korisnik kredita platio naknadu za obradu kreditnog zahtjeva odnosno ta činjenica među strankama nije ni sporna.

16. Odredbom čl. 80. st. 1. ZOO-a propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Tražbina koja je predmet Ugovora o ustupu potraživanja nije strogo osobne naravi bez obzira na to što je ustupitelj potrošač sukladno odredbi čl. 3. ZZP-a, a primatelj je pravna osoba (dakle, nije potrošač). Tražbina koja je predmet ustupa je novčana tražbina, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi neovisno o svojstvu ustupitelja kao potrošača, niti se njihova narav protivi ustupu. Valja naglasiti da promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine pa nije odlučno to što je ustupitelj potrošač, a primatelj nije. Identitet tražbine ustupom nije promijenjen što proizlazi iz odredbe čl. 84. st. 1. ZOO-a kojom je propisano da primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Dakle, novčana tražbina potrošača na temelju potrošačkog ugovora zadržava takvo svojstvo i nakon ustupa tražbine osobi koja nije potrošač. To znači da se i u odnosu tužitelja kao primatelja te tražbine i tuženika kao dužnika primjenjuju propisi koji se odnose na zaštitu potrošača kao i pravomoćna presuda donesena u kolektivnom sporu. Tužitelj

ima pravo tražiti isplatu temeljem potraživanja svog prednika budući da se ne radi tražbini strogo osobne naravi. Ustupom tražbine nije došlo do promjene identiteta tražbine i tužitelj ima sva prava prema tuženiku koja je imao i vjerovnik Sanja Halilović .

17. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog suda neosnovani su tuženikovi prigovori nedostatka aktivne legitimacije i promašene pasivne legitimacije. Kod navedenog sud ukazuje i da Europski sud zauzima takvo pravno stajalište u presudi broj C-383/18 od 23. svibnja 2019. (sudska praksa javno je dostupna na internetskim stranicama Europskog suda). Europski sud je u točki 20. obrazloženja gore navedene presude zauzeo sljedeće stajalište: "Uvodno valja pojasniti kako okolnost da se sporovi u glavnom postupku vode isključivo između prodavatelja robe ili pružatelja usluga ne predstavlja prepreku primjeni Direktive 2008/48 o ugovorima o potrošačkom kreditu. Naime, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 24. svojeg mišljenja, područje primjene te direktive ne ovisi o identitetu stranaka u predmetnom sporu, nego o svojstvu stranaka ugovora o kreditu. Međutim, u ovom slučaju potraživanja koja su predmet sporova u glavnom postupku proizlaze iz triju ugovora o potrošačkom kreditu sklopljenih između triju potrošača i triju tuženika u glavnom postupku te su prenesena na tužitelja u glavnom postupku nakon prijevremenog ispunjenja obveza prema navedenim ugovorima."

18. Prema utvrđenju ovoga suda, u konkretnom slučaju ne radi se o ustupanju tražbine iz Ugovora o kreditu, već o ustupanju tražbine po osnovi stjecanja bez osnove jer je korisnik kredita isplatio banci iznose na temelju ništetne odredbe Ugovora o kreditu. Tražbina povrata tako plaćenog iznosa sadržajno predstavlja tražbinu po osnovi stjecanja bez osnove jer se ništetna odredba ugovora smatra kao da nije niti ugovorena. Nadalje, tijekom postupka izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Sanje Halilović na okolnost sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu, na okolnost pregovaranja o njegovim odredbama te na okolnost pružanja obavijesti od strane tuženika prilikom njegovog sklapanja. kako je navedeno u svom iskazu svjedok je vela u bitnom da ni o jednoj odredbi Ugovora pa tako ni o odredbi vezanoj za troškove administrativne naknade za obradu kreditnog zahtjeva te da se radilo o već ponuđenom i definiranom tekstu Ugovora sastavljenom od tuženika po principu " uzmi ili ostavi" i da " nema biranja ".

19. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZZP-a, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca (čl. 81. st. 2. ZZP-a). Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati (čl. 81. st. 4. ZZP-a). Nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive (čl. 84. ZZP-a). Zaključno, nepoštena ugovorna odredba je ništava (čl. 87. ZZP-a). Slijedom svega navedenog, dio odredbe koja je predmet tužbenog zahtjeva radi utvrđenja ništetnosti, ništetna je temeljem gore navedenih odredbi čl. 81., 83. i 87. st. 1. ZZP-a. Pri tome valja naglasiti kako ništetnost odredbi o naknadi za obradu kredita ne povlači za sobom ništetnost cijelog Ugovora o

kreditu jer isti može opstati i bez te odredbe, a sve sukladno odredbi čl. 324. st. 1. ZOO-a.

20. Posljedica ništavosti navedene odredbe o ulaznoj naknadi jest ta da je potrošač, korisnik kredita Sanja Halilović imao prema tuženiku tražbinu povrata novčanog iznosa kojeg je tuženik stekao temeljem te ništetne odredbe, i to u okviru instituta stjecanja bez pravne osnove, dakle imao bi pravo na povrat onog što je primjenom navedene odredbe platio tuženikovom pravnom predniku, sve sukladno odredbi čl. 323. st. 1. u vezi s čl. 324. st. 1. ZOO-a, a koje se odredbe odnose na pravne posljedice ništetnosti ugovora ili njegovih pojedinih odredbi te odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO-a kojom je uređen institut stjecanja bez pravne osnove. Imajući u vidu da primatelj tražbine ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj tražbine imao prema dužniku do ustupanja (čl. 84. st. 1. ZOO-a), prema ocjeni ovog suda tuženikova je obveza vratiti tužitelju utuženi iznos po osnovi ništetne odredebe o naknadi, i to sa zakonskom zateznom kamatom od dana plaćanja. Nadalje, u odnosu na istaknuti prigovor zastare, valja naglasiti da tražbina povrata onoga što je stranka primila na temelju ništetne odredbe zastarijeva protekom općeg zastarnog roka od 5 godina koji počinje teći prvog dana nakon dana kada je stjecatelj nešto stekao (čl. 225. i čl. 215. st. 1. ZOO-a). Prema pravnom shvaćanju kojeg je Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo na sjednici Građanskog odjela održanoj 30. siječnja 2020., zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO-a kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Dakle, zastara još nije ni počela teći jer tužitelj u konkretnom postupku traži utvrđenje ništetnosti dijela predmetne odredbe o naknadi slijedom čega je ovaj sud ocijenio neosnovanim istaknuti prigovor zastare.

21. Zaključno, u odnosu na tijek zakonske zatezne kamate valja naglasiti da prema odredbi čl. 1115. ZOO-a, kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Tuženik je kao trgovac morao znati da je odredba o naknadi za odobrenje kredita ništetna jer nije dao nikakve obavijesti korisniku kredita o tome od kojih konkretnih troškova se ta naknada sastoji, niti je to vidljivo iz Ugovora o kreditu. Stoga zatezne kamate teku od dana izvršenog plaćanja, koji datum tuženik tijekom postupka nije osporio. Stopa zatezne kamate određena je prema odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale odnose jer tražbina ne proizlazi iz trgovačkog ugovora. Slijedom svih gore navedenih utvrđenja odlučeno je kao u t. I.) izreke ove presude.

22. Odluka o trošku iz t. II.) izreke presude temelji se na odredbi čl. 154 i 155 ZPP te čl. 29 ZOO i odnosi se na trošak tužitelja prema utvrđenoj vrijednosti predmeta spora od 251,42 eur te je tužitelju kojem je usvojen tužbeni zahtjev u cijelosti priznat trošak sastava tužbe od 9. siječnja 2025. u iznosu od 50,00 eur temeljem Tbr. 7/1 Tarife HOKa, trošak sastava obrazloženog podneska od 5. ožujka 2025. u iznosu od 50,00 eur temeljem Tbr. 8/1 Tarife HOKa, trošak zastupanja na ročištu dana 26. ožujka 2025. u iznosu od 50,00 eur temeljem Tbr. 9/1 Tarife HOKa, trošak zastupanja na ročištu 3. lipnja 2025. u iznosu od 50,00 eur temeljem Tbr. 9/1 Tarife HOKa, trošak sastava žalbe od 25. lipnja 2025. u iznosu od 25,00 eur temeljem Tbr. 10/4 Tarife HOKa, trošak zastupanja na ročištu dana 16. rujna

2026. u iznosu od 50,00 eura temeljem Tbr. 9/1 Tarife HOKa, trošak pristupa ročištu na kojem se objavljuje presuda dana 21. listopada 2026. u iznosu od 25,00 eur temeljem Tbr. 9/ 3 Tarife HOKa što ukupno iznosi 300,00 eur. Na navedeni iznos tužitelju je priznat i zatraženi PDV u iznosu od 75,00 eur temeljem Tbr. 46 Tarife HOKa, a priznat mu je i trošak pristojbe na tužbu od 33,18 er i pristojbe na presudu u iznosu od 100,00 eur, te je tužitelju priznat ukupan trošak postupka u iznosu od 508,18 eur sa zatraženom kamatom.

U Zagrebu 21. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
NADA NEKIĆ-PLEVKO
Vrijeme potpisivanja:
21-10-2026
13:34:57

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D485233373338383813838373732
OU=Sudac
S=NEKIĆ-PLEVKO
G=NADA
CN=NADA NEKIĆ-PLEVKO

Sudac
Nada Nekić Plevko

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:
tužitelju po pun. uz nalog za SP
tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088e-f8e32**

Kontrolni broj: **0fc61-fd8f4-cfc43**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NADA NEKIĆ-PLEVKO, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.